

Motion till riksdagen 2021/22:4714

av **Jimmie Åkesson och Oscar Sjöstedt (båda SD)**

med anledning av prop. 2021/22:100 2022 års ekonomiska vårproposition

Innehållsförteckning

Förslag till riksdagsbeslut.....	3
Inledning.....	3
Riktlinjer för budgetpolitiken – tryggheten först.....	3
Stärk rättsväsendet, hela rättskedjan	4
En misslyckad migrationspolitik.....	4
Stärkt ekonomi för Sveriges hushåll	4
Fler i arbete	6
Konjunkturläget	6
Konjunkturläget i omvärlden	6
Konjunkturläget i Sverige.....	8
Utsikter för arbetslösheten	10
Stärk Sveriges motståndskraft	10
Ett starkare försvar	10
Inriktningen för upprustningen av försvaret	12
Stärkt civil beredskap och inhemsk livsmedelsförsörjning.....	13
Billigare transporter	14
Riv upp 2030-målet.....	14
Permanent sänkt skatt.....	15
Sänkt reduktionsplikt	15
En stabil och fossilfri elförsörjning	16
Värna och utveckla kärnkraften	16
Sänkt skatt på el.....	18
25 procent lägre skatt	18

Pensioner.....	18
Det ska löna sig att arbeta	19
Höjda pensionsavsättningar	19
Kostnaden ska bäras av staten.....	19
Offentligfinansiell effekt.....	19
Konsekvenser för personer med låg pension	20
En höjning av pensionerna måste undvika kannibaleffekter	20
Bättre möjligheter att pensionsspara privat.....	20
Sänkt skatt på investeringssparkonto	21
Rättsväsendet	21
Kriminaliteten ska pressas tillbaka	21
Ett tryggt land för alla	21
Polisen behöver mer resurser och mer kraftfulla verktyg	23
Mer resurser till hela rättsväsendet	24
Stärk yttrandefriheten och domstolars oberoende.....	24
Krafttag mot bidragsfusk och välfärdsbrottslighet.....	25
Migration	25
Ekonomiska kostnader och främlingskap	25
Ömsesidig nytta.....	26
Återvandring	26
Ukraina.....	26
Finansiering av reformer.....	27
Lägre bistånd.....	27
Skenande miljöbudget.....	27
En reformerad arbetsmarknadspolitik	28

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen godkänner förslaget till riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken.

Inledning

I februari 2022 kastades Europa in i den allvarligaste säkerhetspolitiska krisen sedan andra världskriget. Rysslands olagliga invasion av ett europeiskt grannland ritar om den politiska kartan i både Europa och Sverige, vilket riksdagens samtliga partier måste förhålla sig till. Sedan lång tid tillbaka har vi i Sverigedemokraterna fört en framsynt politik på en rad områden. Vi står och har stått för ett robust svenskt samhälle med nationell sammanhållning och ett starkt totalförsvar, allt för att vi ska vara rustade inför en internationell kris.

Samtidigt kan vi inte blunda för betydande problem inom vårt eget land. Vi står inför en situation där hela samhällskontraktet utmanas av kriminella, där skuggsamballet breder ut sig och utanförskapet växer. Djupa klyftor skär numera rakt igenom Sverige, en utveckling som vi har varnat för sedan länge.

Riktlinjer för budgetpolitiken – tryggheten först

Sverige står inför akuta behov och stora omläggningar under nästa mandatperiod. Den socialdemokratiska regeringen lämnar efter sig ett land där mycket inte fungerar, där statens grunduppgifter prioriterats ned och där stora delar av de gemensamma tillgångarna går till andra ändamål än medborgarnas väl. Inre och yttre hot har vuxit sig större än vad den socialdemokratiska regeringens politik speglar. Brottslighet och samhällsfientliga parallellsambällen har snabbt blivit systemhotande.

Socialdemokraterna lämnar också efter sig en välfärd med stora behov. Både sjukvården och skolan är hårt ansträngda och levererar trots stora insatser från personal inte resultat på en sådan nivå som skattebetalarna har rätt att förvänta sig. Svenska pensionärer, vars ekonomiska ställning sedan tidigare varit eftersatt, är en av de grupper som drabbas hårdast av den inflation som förvärrats av politiska beslut. Att stärka pensionärernas ekonomi kommer att vara en prioritet i Sverigedemokraternas ekonomiska politik.

Ingen uppgift kommer att vara så viktig för en ny regering som att återupprätta trygghet och säkerhet i Sverige. De yttre hoten mot Sverige har blivit ännu tydligare efter Rysslands invasion av Ukraina och den alltmer aggressiva retoriken mot Sverige och andra länder. Samtidigt har en ökande kriminalitet slitit sönder Sverige och eskalerat till en kritisk nivå.

Under nästa mandatperiod kommer Sveriges trygghet och säkerhet att behöva en överordnad ställning i budgetpolitiken. Behoven i rättsväsendet och försvaret samt finansiering av politiska reformer för att slå tillbaka hoten mot det svenska samhället behöver tillgodoses före andra utgifter. En övervägande andel av reformutrymmet under nästa mandatperiod kommer att behöva riktas till att tillgodose resursbehoven i försvaret, rättsväsendet och den civila beredskapen och motståndskraften. Men åtgärder för att tränga tillbaka de som hotar det svenska samhället får inte begränsas av

reformutrymme. Att återupprätta tryggheten i Sverige kommer att behöva vara en övergripande tematisk uppgift som spänner över alla politikområden.

Stärk rättsväsendet, hela rättskedjan

För att pressa tillbaka den våg av våld och kriminalitet som plågar Sverige är det av stor vikt att stärka rättsväsendet. Långtgående skärpningar av strafflagstiftningen och fler utvisningar är helt nödvändigt för att hålla gängkriminella borta från gator och torg. Med ambitionen att betydligt fler brottslingar ska vistas längre tid i fängelse krävs också att hela rättskedjan prioriteras – för att kunna rusta Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten, domstolarna och Kriminalvården. Dessa satsningar ger oss en realistisk möjlighet att öka antalet poliser betydligt, liksom att genomföra en storskalig utbyggnad av kriminalvården.

En misslyckad migrationspolitik

Regeringen har också misslyckats med att möta de faktorer som skapat grogrund för brottslighet. Larmrapporter avlöser varandra om att allt yngre barn rekryteras till gängen. Den sociala tilliten mellan människor och grupper har slitits sönder och respekten för majoritetssamhället och svenska normer är låg i många områden.

Den akuta trygghetskrisen har ett starkt samband med en misslyckad migrationspolitik. Medan brottsligheten minskar bland personer med svensk bakgrund, har den ökat bland personer med utländsk bakgrund. Personer med utländsk bakgrund står i dag för majoriteten av brotten. Allra tydligast är sambandet när det kommer till den mest allvarliga brottsligheten.

Arbetslösheten bland utrikes födda var nära 20 procent under 2021 och stora grupper är beroende av skattebetalarna för sin försörjning. Bland utrikesfödda från Afrika, Syd- och Centralasien eller Mellanöstern är färre än var tredje självförsörjande. Det är också grupper som är kraftigt överrepresenterade när det kommer till brottsmisstankar och som möjliggjort för parallellsamhällen och gängkriminalitet att växa fram över hela Sverige.

Många barn växer upp med föräldrar som inte arbetar eller har svag anknytning till den svenska nationen eller kulturen. Barn som inte getts samhörighet med det svenska samhället i hemmet möter oftast skolor med stora brister, där stök och oro har trängt undan lärande och kunskap.

Ingen enskild faktor kan tillskrivas så stor betydelse för de snabba samhällsförändringar och stora utmaningar som kommit att prägla Sverige som migrationen. Sverige behöver en ny integrationspolitik som ställer långtgående krav och en långsiktigt restriktiv invandringspolitik. För att säkerställa detta måste Sveriges asyllagstiftning anpassas efter den rättsliga miniminivån enligt EU-rätten. Det ska samtidigt inte gå att leva i Sverige utan tillstånd. Fler utvisningar och avvisningar ska verkställas och arbetet mot illegal invandring och personer som befinner sig i Sverige illegalt ska prioriteras. Sverige behöver samtidigt begränsa arbetskraftsinvandringen med regelskärpningar, exempelvis genom höjt lönekrav.

Stärkt ekonomi för Sveriges hushåll

Till följd av ett högre inflationstryck och Rysslands invasion av Ukraina finns en stor risk för att prisuppgångarna minskar hushållens köpkraft i Sverige. Riksbankens

företrädare ger samtidigt allt tydligare signaler om att räntehöjningar kommer att infalla tidigare än förväntat för att hantera inflationstrycket och den fallande kronkursen. Bankerna har redan börjat höja sina listräntor för bolån i och med de högre marknadsräntorna.

Svenska hushåll har under senare tid pressats av historiskt höga elpriser. Omfattande problem i energiförsörjningen, som bl.a. är en följd av regeringens kärnkraftsavveckling, har medfört stigande elpriser som slår hårt mot tillväxten och hushållens ekonomi. Före kärnkraftsnedläggningen var det små skillnader i elpriserna mellan norra och södra Sverige. Efter nedläggningen av Ringhals 1 och 2 är priserna i södra Sverige ofta många gånger högre än i norra Sverige.

Drivmedelspriserna har till följd av en felriktad klimatpolitik nått nivåer som medför att vissa tvingas säga upp sig från jobbet när pendlingen blir för dyr, och medför konkurser och uppsägningar inom exempelvis jordbruket och åkerinäringen där drivmedel är en särskilt stor kostnad.

En betydande minskning eller avveckling av produktion i svenskt jordbruk skulle slå hårt mot hushållens ekonomi och äventyra vår inhemska livsmedelsproduktion på både kort och lång sikt. Livsmedelsförsörjningen i Sverige är inte hotad i dagsläget, men om säkerhetskrisen i vårt närområde förvärras är det viktigt att vi är förberedda. Mot bakgrund av den rådande situationen krävs mer kraftfulla åtgärder för att säkra svensk livsmedelsförsörjning, dämpa kostnadskrisen samt mildra effekterna av prishöjningar för svenska hushåll.

Regeringens ekonomisk-politiska ambitioner bygger trots kostnadskrisen på ökade skattebördor på svenska hushåll. Socialdemokraterna med samarbetspartier hotar dessutom med ytterligare pålagor på hushållen i olika former – bl.a. genom fastighets-skatt, högre skatt på sparande, högre klimat- och bilskatter och minskat rutavdrag. Det är en väg som nu vore mycket riskfylld för Sverige, med sammanlagda ekonomiska konsekvenser som är svåra att överblicka.

För att kunna göra verkningsfulla förbättringar av den svenska välfärden i ett läge där reformutrymmet till stor del kommer att behöva ägnas till att stärka statens grunduppdrag, kommer det att finnas behov av att finansiera välfärdssatsningar genom att se över de offentliga utgifterna. Det offentliga slöseriet med skattemedel behöver minska och utgifterna till ändamål som inte är till konkret nytta för svenska medborgare kommer att behöva minska. Betydande medel kan tillföras välfärden genom att lägga om inriktningen för internationellt bistånd, arbetsmarknads- och integrationspolitik och klimat. Sverige behöver dessutom minska transfereringarna till EU och förhindra exploatering av den svenska välfärden. Tillgången till bidrag och välfärd måste också i högre utsträckning villkoras med medborgarskap och en aktiv strävan att bidra till det svenska samhället.

På kort sikt behöver den ekonomiska politiken stå redo att hantera effekterna av den stegrande kostnadskris som följt i spåren av Rysslands invasion av Ukraina och den inflation som förvärrats av den förda politiken. Hushållens och företagens ekonomi behöver stärkas genom åtgärder som kraftigt sänker priserna för drivmedel och energi till en internationellt konkurrenskraftig nivå och som skapar förutsättningar att leva i hela Sverige. Samtidigt gör den ansträngda ekonomiska situationen att utrymmet för skattehöjningar inte finns. De behov som finns kommer att behöva täckas utan att tynga svenskarna med ytterligare skattebördor.

Sammantaget är det uppenbart att den växande ekonomiska bördan på svenska hushåll till stor del är en konsekvens av en undermålig, men högst medveten, politik.

Det innebär att politiken kommande år behöver riktas mot att byta den politik som har skapat en alltmer trängd ekonomisk situation för hushållen mot en politik som i stället eftersträvar att stärka människors privatekonomi och förbättra livet och välfärden för svenska medborgare.

Pensionerna ska bli högre. Pensionssystemet har under lång tid varit underfinansierat i förhållande till vad som hade krävts för att pensionerna ska möta legitima förväntningar för den som bidragit till det svenska samhället under ett helt liv. En stor utomeuropeisk invandring under flera decennier har dessutom bidragit till att minska pensionerna. När begränsade tillgångar ska delas till fler som inte bidragit blir varje del mindre. Många pensionärer får inte ekonomin att gå ihop, samtidigt som de drabbas hårt av stigande priser. Det är samtidigt viktigt att inom pensionssystemet upprätthålla ett respektavstånd mellan de som har arbetat ett helt yrkesliv eller på annat sätt bidragit till det svenska samhället och de som inte har gjort det. Under nästa mandatperiod behöver reformer av pensionssystemet göras för att långsiktigt öka pensionerna och pensionsavsättningarna.

Svenska bensin- och dieselpriiser är på historiskt mycket höga nivåer, vilket ökar pressen på hushållens ekonomi – liksom för de branscher där drivmedel är en stor kostnad. Redan innan kriget bröt ut var det svenska dieselpriiset det högsta i världen. Ryssland är världens tredje största producent av olja. Skulle stora delar av Rysslands olja falla bort på grund av bl.a. än skarpare sanktioner skulle oljepriset kunna nå betydligt högre nivåer än de rådande.

Utöver detta har även reduktionsplikten, inblandning av biodrivmedel, lett till högre bränslepriser. Sverige har betydligt högre krav på inblandning än övriga EU-länder. Detta gäller i synnerhet diesel, där inblandningen är som störst. Reduktionsplikten behöver kraftigt reduceras. Svenska hushåll ska inte bära bördan för att svenska politiker ska kunna slänga sig med den mest extrema klimatpolitiken.

Fler i arbete

Under den socialdemokratiska regeringen har arbetslösheten ökat till höga nivåer. Störst är arbetslösheten bland grupper som är svåra att integrera i det svenska samhället. Att pressa tillbaka arbetslösheten är avgörande för Sveriges framtid av många skäl. Den som lever i Sverige ska också utifrån förmåga bidra till det svenska samhället. Betydelsen av egen försörjning går inte att underskatta, vare sig för individen eller för samhället.

Konjunkturläget

Konjunkturläget i omvärlden

Omvärlden står inför en omfattande global ekonomisk prövning. Kriget i Ukraina har både utlöst en humanitär kris och påverkat världsekonomin negativt, där den globala tillväxten minskar och inflationen ökar kraftigt. Bränsle- och livsmedelspriserna har ökat snabbt, vilket drabbar utsatta befolkningar i låginkomstländer hårdast. Redan innan kriget i Ukraina bröt ut i februari 2022 befann sig världen i en ekonomiskt svagare position än förväntat, då den nya covid-19-varianten, omikron, spred sig och medförde nya restriktioner runt om i världen.

Världsekonomin som helhet har haft en BNP-tillväxt på 6,1 procent under 2021. Det ska noteras att denna tillväxt inkluderar en återhämtning från 2020 års mycket svaga

utveckling och ligger något lägre än tidigare prognoser. Under 2020 minskade global BNP med 3,4 procent i samband med pandemin, där avancerade ekonomier drabbades hårdare än genomsnittet. De kommande åren kommer tillväxten att avta och plana ut och den globala tillväxten beräknas bli 3,6 procent under både 2022 och 2023.

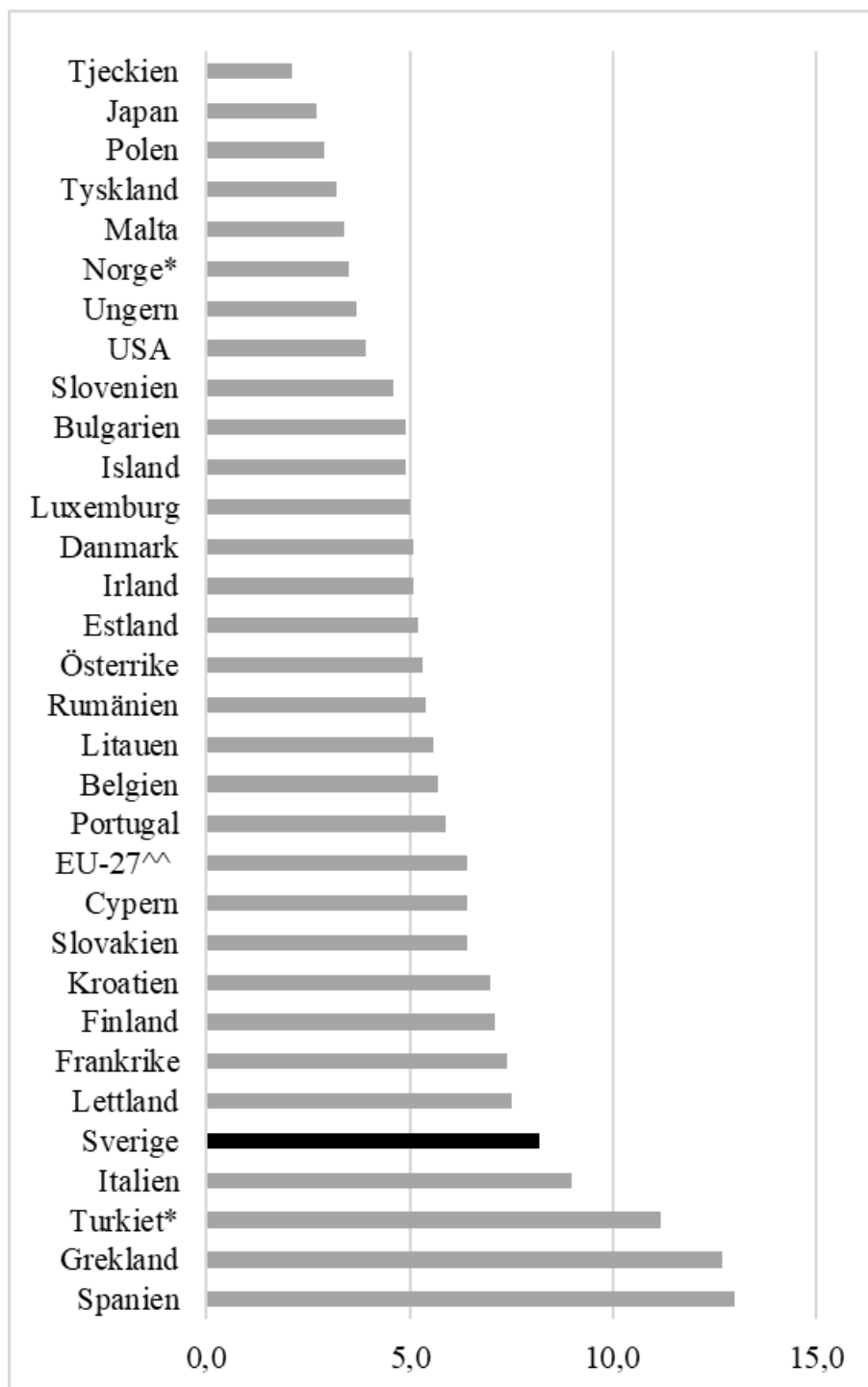
Tabell 1 Tillväxtprognos omvärlden, årlig procentuell förändring av real BNP¹

Område	2020	2021	2022	2023
USA	-3,4	5,6	3,7	2,3
Eurozonen	-6,4	5,2	2,8	2,3
Tyskland	-4,6	2,7	2,1	2,7
Frankrike	-8	6,7	2,9	1,4
Italien	-8,9	6,2	2,3	1,7
Spanien	-10,8	4,9	4,8	3,3
Japan	-4,5	1,6	2,4	2,3
Storbritannien	-9,4	7,2	3,7	1,2
Kanada	-5,2	4,7	3,9	2,8
Tillväxtekonomier	-2	6,5	3,8	4,4
Kina	2,3	8,1	4,4	5,1
Ryssland	-3	4,7	-8,5	-2,3
Indien	-7,3	9	8,2	6,9
Världsekonomin	-3,1	5,9	3,6	3,6

EU:s arbetslöshet ökade första gången på sju år när pandemin utbröt. På grund av en stark återhämtning med historiska stöd- och stimulanspaket är arbetslösheten tillbaka på bättre nivåer än före pandemin, även om skillnaderna inom EU är markanta. Sverige har, trots stora stödpaket och relativt milda restriktioner den fjärde högsta arbetslösheten i Europa, vilket manifesterar ett komplett misslyckande för regeringens mål om Europas lägsta arbetslöshet till 2020.

¹ OECD Interim Economic Outlook Forecasts, april 2022.

Figur 1 Arbetslöshet, december 2021

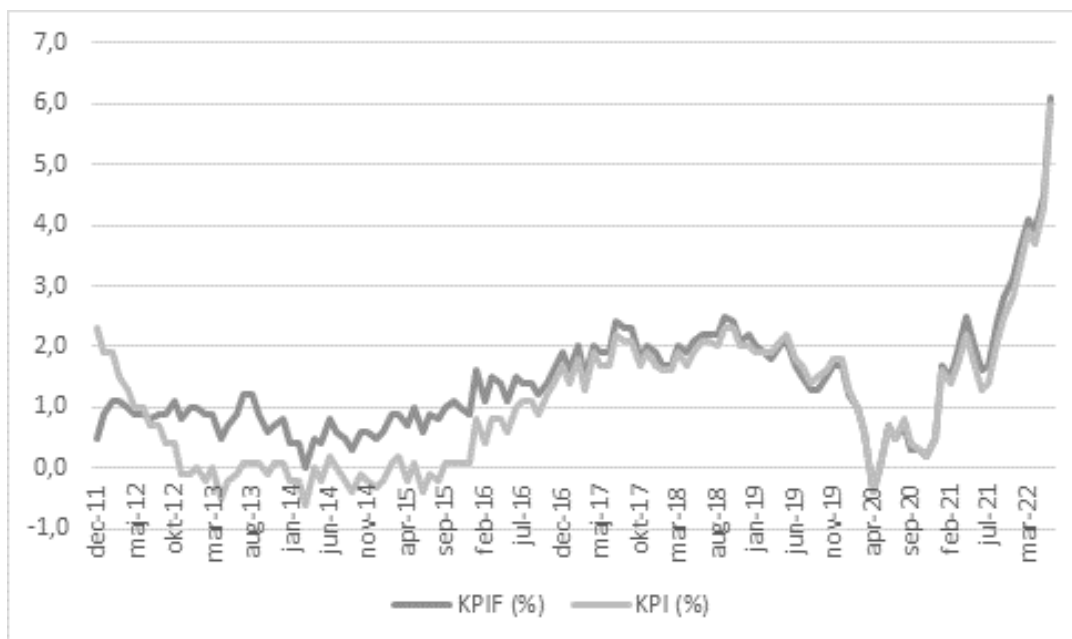

Konjunkturläget i Sverige.

Även den svenska ekonomin står inför stora utmaningar som en följd av pandemin och kriget i Ukraina. Inflationen steg i mars 2022 till 6,1 procent, den högsta nivån sedan 1990-talet. De höga elpriserna ledde till en ökad inflation i början av året och kriget i Ukraina drev upp bränslepriserna kraftigt, vilket spädde på inflationen ytterligare. Framöver förväntas inflationen vara fortsatt hög samtidigt som ekonomin stagnerar, vilket får anses utgöra en betydande utmaning.

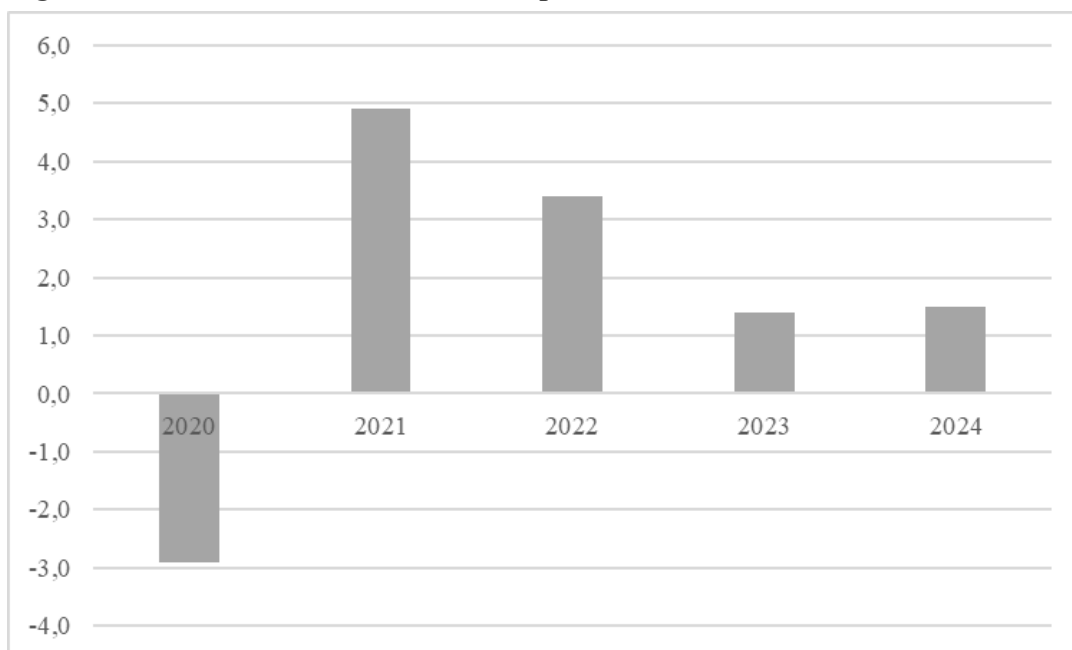
² Eurostat.

Figur 2 Inflationen över tid (2012–2022)³

Tillväxten i ekonomin var avtagande redan före covid-19 och krisen i Ukraina och Sveriges BNP föll inledningsvis mycket kraftigt när smittspridningen ökade. Under andra halvan av 2020 ökade aktiviteten till följd av en starkare export, hushållens ökade konsumtion och ökade investeringar, framför allt i maskiner och inventarier, vilket bidrog till kraftigt ökad BNP. Återhämtningen 2021 var stark; tillväxten var 4,9 procent, men ökningen baseras på 2020 års mycket låga nivåer. Framgent förväntas en avtagande tillväxt på 3,4 procent 2022 för att sedan plana ut på låga nivåer på 1,4 procent respektive 1,5 procent de två kommande åren. Prognoserna är osäkra och beror till stor del på hur kriget i Ukraina och pandemin utvecklar sig.

Figur 3 Tillväxt BNP 2020–2024, andel i procent⁴

³ Konjunkturinstitutet.

⁴ Finansdepartementet.

När pandemin slog till i Sverige noterades det största raset som någonsin observerats i Konjunkturinstitutets barometerindikator, som mäter det aktuella stämningläget i den svenska ekonomin och som sammanfattar svar från både företag och hushåll, där lägre nivåer än under finanskrisen uppmättes. Konfidensindikatorn för hushåll föll likformigt men nådde inte samma botten som barometerindikatorn. Hushållens konsumtion har det senaste året varit stark och låg på högre nivå än de som rådde före pandemin. Hushållen blev mer optimistiska om framtiden, vilket delvis kan förklaras av bl.a. korttidspermitteringar och stärkt a-kassa, men även av en expansiv penningpolitik, som inneburit låga räntor samt stigande bostadspriser och börsmarknad. Osäkerheten kring den ekonomiska utvecklingen efter kriget i Ukraina är stor och konfidensindikatorn för hushållen föll kraftigt och ligger nu på samma nivå som under pandemin när indikatorn var som lägst.

Utsikter för arbetslösheten

Arbetslösheten ökade under pandemin, från 6,8 procent 2019 till 8,3 procent 2020, och har därefter planat ut. Till följd av korttidspermitteringarna har arbetsmarknaden klarat sig bättre än befarat och den ekonomiska återhämtningen får även genomslag på arbetsmarknaden, där arbetsgivare i högre utsträckning söker personal. I dag ligger arbetslösheten på 8,2 procent och är Europas femte högsta, vilket är långt ifrån regeringens uttalande om Europas lägsta år 2020.

Ett växande problem är matchningen på arbetsmarknaden där allt fler arbetsgivare har svårigheter att hitta personal med rätt kompetens. Detta syns även i antalet långtidsarbetslösa, dvs. personer som varit inskrivna som arbetslösa och som varit utan arbete i sex månader eller mer. Av dessa är en övervägande majoritet, 62 procent, utrikes födda – där utrikes födda kvinnor är särskilt överrepresenterade.

Även för den sammantagna arbetslösheten finns det en stor skillnad mellan inrikes och utrikes födda. Arbetslösheten för utrikes födda ligger kvar på höga nivåer (ca 20 procent jämfört med ca 6 procent för inrikes födda) och förväntas fortsätta att göra det under de kommande åren.

Stärk Sveriges motståndskraft

Ett starkare försvar

Rysslands invasion av Ukraina har skapat den allvarligaste säkerhetspolitiska krisen i Europa sedan andra världskrigets slut. Rysslands president Vladimir Putin bär ansvaret för tusentals döda och miljoner människor på flykt.

Sveriges motståndskraft behöver öka. Försvaret måste stärkas för att vi bättre ska kunna försvara vårt land, hävda vår territoriella integritet och värna svenska intressen. Detta kräver kraftfulla satsningar på såväl det militära som det civila försvaret och att dessa satsningar går i takt för att skapa ett fungerande totalförsvar som stärker Sveriges säkerhet på bred front.

Målet är att det svenska försvaret ska vara krigsavhållande och avskräcka en eventuell motståndare från att angripa Sverige. Samtidigt ska försvaret ständigt kunna hävda Sveriges suveränitet och territoriella integritet och samtidigt bidra till säkerhet och stabilitet i närområdet i linje med den solidariska säkerhetspolitiken. Det svenska försvaret ska vara interoperabelt med Nato- och EU-länders försvarsmakter för att kunna ge och ta emot militärt och civilt stöd i händelse av kris och krig.

Vår målsättning är att försvarsanslagen bör uppgå till 2 procent av BNP till 2025. Detta är en betydligt högre ambition än vad regeringen har. Denna upptrappning av anslaget kommer att möjliggöra ett snabbare genomförande av åtgärderna i försvarsbeslutet, men även att nya förmågor tillförs.

Förutsättningarna för att den snabbare upprustningen av försvaret ska kunna ske är att den sker på ett sådant sätt att det inte äventyrar dagens försvarsförmåga under tillväxtfasen, och att förstärkningen sker på ett kostnadseffektivt sätt.

Tröskeln för rysk våldsanvändning i vårt närområde är låg i ett läge då landet är pressat. Sammantaget inskräpper den samlade säkerhetspolitiska bilden vikten av en snabb svensk upprustning.

Skulle Sverige gå med i Nato så inskräpps detta behov ytterligare. Vid det kommande Natotoppmötet senare i år väntas alliansen inskräpa att målsättningen om 2 procent av BNP i försvarsanslag är att se som ett golv för alliansens medlemmar och inte ett tak eller en statistisk målsättning.

En målsättning om att öka försvarsanslagen kraftigt till 2025 ställer stora krav på hur försvarspolitiken och styrningen av försvaret utformas under kommande år. Försvarsmakten har exempelvis pekat ut möjligheten att snabbt köpa in materiel till försvaret som en klart begränsande faktor som behöver lösas för att kunna genomföra en snabb upprustning. Försvarets materielverk har exempelvis – för Försvarsberedningen – pekat ut att det är möjligt att, genom forcerad anskaffning, köpa in materiel snabbare än vad som tidigare presenterats och därmed undvika att inköpen blir en lika tydligt begränsande faktor.

En väsentlighet för att kunna växa snabbt är att upprustningen inleds snarast möjligt. Det är därför angeläget att Försvarsmaktens bemyndiganderam höjs avsevärt i närtid så att Sverige redan under våren 2022 kraftfullt kan utöka anskaffningen av nödvändig materiel. Detta skulle medföra att försvaret snabbt kan öka inköpsvolymerna och minskar risken för att Sverige kan halka efter i kön vad gäller leveransen från försvarsindustrin. Att kunna skala upp inköpen och anskaffningen redan under våren 2022 skulle spara avsevärd tid jämfört med att helt och fullt vänta på att försvarsbeslutet uppdateras innan ny anskaffning görs. I första hand bör man exempelvis fokusera på att köpa in materiel som är kopplad till det redan befintliga försvarsbeslutet.

En annan faktor som Försvarsmakten har pekat ut som begränsande är tillståndsprocesserna för exempelvis miljö tillstånd kopplade till Försvarsmaktens verksamhet. I sitt senaste budgetunderlag hemställde myndigheten om att ett antal regeländringar ska göras för att åstadkomma detta. Dessa bör genomföras snarast möjligt. Ytterligare regelförenklingar bör dessutom göras utöver detta, och därför förbereds initiativ i relevanta riksdagsutskott för att möjliggöra ytterligare regelförenklingar som underlättar Försvarsmaktens fortsatta tillväxt. Anslagsökningen är avgörande främst för att kunna möta det försämrade säkerhetsläget, möjliggöra en stärkt förmåga samt uppfylla kraven för ett möjligt medlemskap i Nato. Försvarsmakten behöver ökade resurser för mer personal, mer materiel och förutsättningar för en ökad övningsverksamhet. Därtill är det även angeläget att öka satsningarna på nya teknologier som kommer att ha stor påverkan på det framtida slagfältet.

Hotbilden mot Sverige har flera dimensioner och inkluderar såväl traditionella militära hot som hybridhot, vilka inkluderar bl.a. cyberattacker, desinformation och ekonomisk påverkan. Sveriges totala försvarsförmåga bör stärkas. Allt detta kräver sammantaget att Sveriges försvar och krisberedskap stärks.

Inriktningen för upprustningen av försvaret

Det innevarande försvarsbeslutet innebär en helt nödvändig tillväxt av försvaret och innehåller satsningar som kommer att stärka alla försvarsgrenar. Antalet anställda och värnpliktiga i krigsorganisationen ska öka och ny materiel tillföras. Särskilt fokus i beslutet ligger på åtgärder när det gäller armén, vilken har varit eftersatt i tidigare beslut.

Den utökade ekonomiska ramen till 2025 kommer att möjliggöra att en rad åtgärder som ingår i försvarsbeslutet tidigareläggs. Dessutom kommer det även att finnas möjlighet att säkra finansiering för de 17 ofinansierade åtgärderna i senaste försvarspropositionen som ska genomföras vid en utökad ekonomisk ram. Vissa av dessa punkter är delvis omhändertagna tack vare de extra resurser till försvaret som förhandlades fram inom ramen för Försvarsberedningen under våren 2022.

Det finns samtidigt ett behov av att stärka samtliga tre försvarsgrenar. Armén, flygvapnet och marinen har samtliga både betydande omsättningsbehov av materiel samt förstärkningar av sina förmågor. Även Sveriges försvarsunderrättelseförmåga behöver stärkas.

Hela försvarssektorn måste kunna hantera en snabb tillväxt. Det handlar t.ex. om att processerna för att få miljötillstånd för övnings- och skjutfält måste skyndas på, att materielanskaffningen måste fungera för att kunna omhänderta stora beställningar när det gäller både större plattformar och mängdmateriel samt att det finns ändamålsenlig infrastruktur och tillräckligt många utbildade officerare. Samtidigt behöver försvarsförmågan upprätthållas under tiden försvaret byggs ut.

Det är centralt att de initiala lärdomarna från kriget i Ukraina tas till vara och översätts till svenska förhållanden. Det kommer att ta tid att förstå vidden av hur kriget i Ukraina kommer att påverka såväl säkerhets- som försvarspolitiken, men redan nu går det dock att skönja vissa erfarenheter, som är relevanta i en svensk kontext. Det rör sig om både taktik och utrustning, liksom användandet av ny teknologi.

Luftherravälde är en faktor som är helt central i den pågående konflikten. Den ryska oförmågan att etablera luftherravälde har varit en förklaring till det ryska misslyckandet i ett större perspektiv. Detta är en relevant lärdom även för Sverige, särskilt med tanke på operationsdjupet i Östersjöregionen, och vårt luftförsvar bör utvecklas ytterligare.

I försvarsbeslutet ingår även att Sverige ska påbörja anskaffning av långräckviddig bekämpningsförmåga under perioden 2026 till 2030. Detta bör tidigareläggas.

Striderna i Ukraina har också visat att små rörliga förband utrustade med moderna pansarvärnsvapen har kunnat tillfoga de ryska förbanden stor skada och har kunnat störa ut stora delar av den ryska logistiken och försörjningen. Ukraina har även haft stor nytta av drönare. Här finns lärdomar att dra.

Vidare behöver det svenska försvaret i ökad utsträckning ta höjd för de möjligheter och risker som den allt snabbare teknikutvecklingen innebär.

Försvarssektorn behöver även arbeta systematiskt för att integrera ny teknologi som löpande utvecklas inom den civila sektorn. Försvarsmakten behöver därför mer resurser för forskning och teknikutveckling för att kunna svara upp mot de behov som finns.

Sverige är i dag ett av världens mest digitaliserade länder, men vi har ändå påtagliga brister i vår cybersäkerhet. Det svenska cyberförsvaret har utvecklats i flera avseenden på senare år – som exempel kan nämnas etablerandet av en cybersoldatutbildning och it-försvarsförband samt ett centrum för cyberförsvar och informationssäkerhet. Det är viktigt att politiken säkrar att utvecklingen mot ett starkare cyberförsvar fortsätter.

Det finns ett antal ytterligare områden som behöver stärkas i Sverige när det kommer till cybersäkerhet. Det handlar bl.a. om kompetensförsörjning, investering i kommunikationer med ett högre säkerhetskydd samt bättre ledning och samverkan.

Vidare är det angeläget att Sveriges samlade krisledning stärks. De senaste årens kriser visar på betydande svagheter i den svenska krisledningen när det gäller större kriser som berör flera sektorer och geografiska områden. Det behövs ett nationellt säkerhetsråd på Statsrådsberedningen lett av en säkerhetsrådgivare med ett permanent kansli. Säkerhetsrådet ska göra strategiska överväganden och, i händelse av kris, utgöra en central ledningsförmåga.

Som medlem i Nato skulle vi dela solidariska försvarsgarantier med 30 andra länder och kunna ha en gemensam försvarsplanering som möjliggör ett snabbt agerande vid en konflikt. Det är viktigt att försvarssektorn bereds inför att Sverige eventuellt kan bli en del av Nato.

Stärkt civil beredskap och inhemsk livsmedelsförsörjning

Det pågående invasionskriget har stora effekter på de samlade livsmedelspriserna. Både Ryssland och Ukraina står för en stor del av den globala produktionen av insatsvaror till konstgödsel och djurfoder. Invasionskrigets effekter syns även på terminspriserna för vete som är uppe på historiskt höga nivåer.

Dessutom spelar säsongsarbetare från regionen vanligtvis en viktig roll i att förse bl.a. svenska gårdar med arbetskraft. Därtill drabbar de rekordhöga drivmedels- och elpriserna just nu svenska jordbrukare på ett allvarligt sätt.

Rysslands invasion av Ukraina har lett till utbudsstörningar som kraftigt drivit upp kostnaderna i svensk livsmedelsproduktion. Redan före krigsutbrottet var svenska livsmedelsproducenter hårt pressade av kostnadsökningar. Svensk ekonomi måste stå stark för att hantera krigets indirekta effekter på ekonomin. De ekonomiska sanktionerna måste få verka fullt ut – vilket skapar ett behov av att stötta svensk ekonomi och svenska hushåll.

Politiken ska arbeta för ett dynamiskt och konkurrenskraftigt näringsliv i hela landet med ambitionen att svenska jordbrukare ska ha likvärdiga konkurrensförhållanden jämfört med jordbrukare i övriga EU. Livsmedelsförsörjningen i Sverige är inte hotad i dagsläget, men om säkerhetskrisen i vårt närområde förvärras är det viktigt att vi är förberedda. Sveriges självförsörjning av livsmedel är i dag omkring 50 procent.

Det är angeläget för Sveriges motståndskraft och livsmedelsförsörjning att vi underlättar och stärker konkurrenskraften för svenska lantbrukare genom att minska regelbördan och sänka kostnaderna. Vi vill se förstärkningar av livsmedelsstrategin och mer medel till länsstyrelserna för att korta handläggningstiderna av miljötillståndsansökningarna. Vidare är det även centralt att resurser avsätts för att staten tar ansvaret för att bekosta skyddsjakten på skadegörande djur.

På sikt måste Sverige bygga upp en hållbar livsmedelsberedskap för att kunna förse civilbefolkningen och militär personal med livsmedel.

Följande åtgärder bör prioriteras för att stärka Sveriges livsmedelsberedskap på sikt:

1. Ett konkurrenskraftigt svenskt jordbruk med en högre inhemsk produktion minskar vår sårbarhet ur ett totalförsvarsperspektiv. Animalieproduktionen och växtodlingen bör ökas. Det kan enbart göras genom en starkare konkurrenskraft för svenska lantbrukare. Regelförenklingar, stärkt ägande- och brukanderätt och upphandlingar som inte missgynnar svenska producenter är prioriterade åtgärder.

2. Vissa strategiska varor bör finnas i omsättningslager, särskilt sådana varor som inte kan säkras genom leveranser från utländska leverantörer eller som inte kan produceras inom landet. Lagringen bör omfatta både färdiga produkter och insatsvaror som foder och gödningsmedel.
3. Det behövs målsättningar och en planering för hur animalieproduktionen och växtodlingen ska kunna bedrivas vid höjd beredskap. Därför behövs det ett tydligare och samlat samordningsansvar när det gäller försörjningstrygghetsfrågorna, avseende exempelvis livsmedel och drivmedel.

De svagheter i Sveriges beredskap som uppenbarats under coronakrisen måste rättas till. Strukturen för det civila försvaret har ännu inte kommit på plats och en rad andra viktiga frågor som hur samarbetet med näringslivet ska se ut, upprättandet av beredskapslager och en hållbar finansieringsmodell har inte lösts ut.

Sverige är beroende av el och vid ett avbrott i elförsörjningen behöver det finnas reservkraft och tillgång till drivmedel. Det är avgörande att Sveriges beredskap förbättras på det området. För att det offentliga ska kunna säkerställa tillgången till dricksvatten vid höjd beredskap och krig måste även planering och logistiken kring dricksvattenförsörjningen runt om i landet bli mer robust. Vidare behöver åtgärder säkras för att relevanta myndigheter än tydligare får ansvar för att förbereda åtgärder för att bättre kunna värna den finansiella stabiliteten i händelse av kris, liksom stärka skyddet för centrala betalningsfunktioner. En robust infrastruktur för kontanter är en viktig åtgärd för att öka beredskapen för olika typer av kriser. Att stärka det civila försvaret är inte bara viktigt för att stärka kapaciteten i det samlade totalförsvaret i händelse av krig. Det civila försvaret är även en avgörande resurs i händelse av kris. Utöver bättre livsmedelsberedskap är det en prioriterad uppgift för Sverige att börja bygga upp bättre beredskapslager av t.ex. läkemedel och sjukvårdsmateriel. Det är även uppenbart att relevanta strukturer för ansvar, ledning och samverkan behöver säkras inom det offentliga. Även personalförsörjningen av det civila försvaret bör förstärkas.

Ska relevanta aktörer som kommuner, regioner, stat och företag på allvar kunna lösa ut frågor som handlar om allt från befolkningsskydd och sjukvårdsförmåga till försörjningssäkerhet krävs långsiktig planering för det civila försvaret.

Billigare transporter

Samhället och individen behöver transporter. Hela samhällsekonomin står och faller med kostnadseffektiva transporter, men frågan handlar om mer än näringslivets behov och arbetstagarens resor till och från jobbet. Det handlar om fritid och semester och möjligheten att träffa anhöriga och vänner, om sjuksköterskan Anders som skjutsar sina barn till ridning och musikundervisning och om möjligheten att ha ett normalt liv utanför stadskärnorna.

Sverigedemokraterna är ett transportvänligt parti och vi motsätter oss tankemodellen att transporter utgör en outsinig källa till avgifter och skatteintäkter som ska finansiera diverse politiska projekt.

Riv upp 2030-målet

Riksdagens övriga sju partier förenas i en gemensam övertygelse om att Sveriges transportsektor ska vara ”fossilfri” 2030. Målet har kreativt tolkats som att utsläppen

från vägtrafiken ska minska med minst 70 procent till 2030 jämfört med utsläppen 2010⁵.

Även denna kreativa tolkning kommer med all sannolikhet att behöva rivas upp, givet att minskningen mellan 2010 och ”coronaåret” 2020 blev ca 28 procent⁶. Detta projekt handlar ytterst om att posera inför en radikal opinion och saknar i princip global relevans. Kostnaderna för skattebetalare, företag och konsumenterna är redan oacceptabla.

Sverigedemokraterna motsätter sig inte en gradvis övergång till mer eldrift och – när tekniken är mogen – vätgasdrift. Det finns tvärtom goda skäl att gå i den riktningen, men den ska ske i harmoni med teknikens och samhällets utveckling och inte ge upphov till skenande kostnader, vare sig för skattebetalarna eller för konsumenterna.

Vi anser att sektorsvisa mål, i kombination med orealistiska tidsramar, tenderar att driva samhället mot felsatsningar som inte är av godo, vare sig för samhällsekonomin eller för miljön. Exempelvis har man nu (se reduktionsplikten nedan) drivit fram en artificiell efterfrågan på HVO från slakteriavfall. Denna ”sörja” importeras från länder som Nederländerna, Tyskland och Australien⁷. Detta representerar inte hållbar utveckling utan utgör ett besynnerligt resultat av politisk-byråkratiskt grupptänk. Det är alltså dags att överge 2030-målet och fortsättningsvis minska utsläppen i de sektorer där investeringarna ger bäst resultat per spenderad krona.

Permanent sänkt skatt

Vi årsskiftet (märk väl, innan kriget i Ukraina bröt ut) steg bränslepriserna kraftigt. Sverigedemokraternas uppfattning – att transporter har blivit för dyra – har sedan dess vunnit gehör i riksdagen, vilket är att betrakta som en framgång.

Den 1 maj sänktes skatten på bränsle med 1,8 kronor per liter. Denna sänkning består av en permanent sänkning på 50 öre per liter och en temporär sänkning (fram till den 30 september) på ca 1,35 kronor per liter. Hela denna sänkning bör permanentas och Sverige bör sträva efter EU:s miniminivå för skatt på bensin och diesel. Den offentligfinansiella effekten på årsbasis skulle bli 12 miljarder kronor⁸. Även den s.k. indexuppräkningsen bör stoppas.

Sverigedemokraterna har sedan förra mandatperioden drivit på för lägre bränsleskatter för jordbruk och skogsbruk. Det handlar om för Sverige viktiga näringar med långa förädlingskedjor, som bidrar till inkomster och sysselsättning över hela landet. Så när regeringen temporärt sänker skatten för jordbruk, skogsbruk och vattenbruk så är det egentligen sverigedemokratisk politik. Dessa åtgärder bör permanentas för att ge respektive bransch möjlighet att planera för framtiden. Den offentligfinansiella effekten för 2023 skulle bli 330 miljoner.⁹

Sänkt reduktionsplikt

Sverigedemokraterna var det enda partiet i riksdagen som motsatte sig den höga reduktionsplikten när den infördes vid halvårsskiftet 2018. Sedan dess har den svenska transportsektorn – konsumenterna och företagen – finansierat onödigt dyrt bränsle för många miljarder, utan att vare sig kostnaderna eller miljöeffekterna tagits upp till seriös debatt. Successivt har reduktionsnivån höjts till 30,5 procent för diesel och 7,8 procent för

⁵ sverigesmiljomal.se.

⁶ Naturvårdsverket.

⁷ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2022:90.

⁸ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2022:184.

⁹ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2022:468.

bensin. Sverigedemokraternas konsekventa linje har varit att begränsa reduktionsplikten till 5 procent för diesel och 2 procent för bensin.

Nettoeffekten av att ersätta fossila drivmedel med biodrivmedel är omdebatterad och härleds till komplicerade analyser, som kan vara unika för varje enskilt drivmedel. Ofta finns ”dolda” utsläpp i produktionsprocesserna för biodrivmedel, direkt eller indirekt, vilket innebär att utsläppsminskningarna i ett systemperspektiv i själva verket blir mindre än vad som redovisas.

Ur ett globalt perspektiv saknar den svenska politiken helt betydelse; effekten är helt enkelt för liten. Och hela det svenska konceptet bygger på att större marknader inte (!) tar efter det svenska konceptet. Marknaden har redan svårt att möta lilla Sveriges efterfrågan på biodrivmedel med acceptabel miljöprestanda, och om exempelvis hela EU tog efter den svenska politiken skulle efterfrågan genast styras mot råvaror med stor miljöpåverkan, vilket skulle utgöra ett hot mot biologisk mångfald.

Vad gäller priset så går det inte att med exakthet fastställa hur mycket dyrare biodrivmedel är jämfört med traditionella bränslen. En reduktionsplikt à 30,5 procent för diesel innebär dock att inblandningen av biodiesel är högre, någonstans i spannet 35 till 40 procent. Man kan uppskatta att biodrivmedelens marknadspris vid pump är ungefär dubbelt så högt som fossila motsvarigheter. För diesel innebär detta att reduktionsplikten innebär en kostnadsökning för diesel på upp till 5 kronor per liter¹⁰, men någon exakt siffra kan inte fastställas.

En sverigedemokratisk politik enligt ovan skulle därmed sänka priset på diesel med uppskattningsvis 3–4 kronor per liter. För bensin, vars reduktionsplikt är lägre, skulle effekten bli i storleksordningen 1 krona per liter.

Den bibehållna reduktionsplikten à 5 respektive 2 procent för diesel respektive bensin ger möjlighet att behålla de bästa biodrivmedlen vad gäller kostnadseffektiva miljöfördelar.

En stabil och fossilfri elförsörjning

Värna och utveckla kärnkraften

Den rådande energipolitiken skapar risker för Sveriges konkurrenskraft, leder till höga elpriser och äventyrar jobb och tillväxt. Regeringens nedstängning av fyra kärnkraftsreaktorer sedan 2014 hämmar elektrifieringen och nya investeringar i Sverige. Avvecklingen av kärnkraften har bidragit till kraftigt höjda elpriser som drabbat de södra delarna av Sverige särskilt hårt. Den svenska elkrisen är en följd av regeringens oansvariga energipolitik – något som hushåll och företag just nu får betala ett högt pris för. Regeringen har drivit en politik där ideologi snarare än analys har legat till grund för en omfattande förändring i kraftsystemet. Det har försämrat både systemets robusthet och dess resiliens. Trenden mot ett allt svagare och mer sårbart kraftsystem fortsätter dessutom samtidigt som regeringen saknar handlingskraft och insikt om problemen.

Sverige står inför ett långsiktigt ökande behov av el. Flera prognoser pekar på att elkonsumenterna kommer att behöva fördubblas om Sverige ska elektrifiera både industrin och våra transporter. Ska vi klara att ställa om transporter och industrier till att använda el måste elen finnas både när och där den behövs. Investeringar i elnäten är

¹⁰ Egna beräkningar.

enligt många forskare den mest kritiska punkten om vi ska klara av att bygga upp ett nätverk av exempelvis laddstolpar och elvägar. Det räcker dock inte. Det måste också finnas el att föra över i ledningarna, oavsett väder. Svenska kraftnät är mycket tydliga med behovet av mer planerbar elproduktion, särskilt i södra Sverige.

Att lägga om svensk energipolitik är nödvändigt för att säkra den fossilfria och stabila elproduktion och det ökade behov av el som behövs för att klara klimatomställningen. Flera centrala förändringar kommer att ta tid, men det finns ett antal viktiga beslut och omläggningar som behöver prioriteras i närtid.

Ny planerbar elproduktion skulle lösa många av de bekymmer som finns i Sverige. Det är trots allt nedläggningen av sådan produktion som skapat dagens problem. Den bristande överföringskapaciteten i svenska elnät beror till stor del på att planerbar kraftproduktion har minskat i södra Sverige. Mer planerbar produktion i söder skulle också avlasta norra Sverige så att industrialiseringen där kan fortsätta. Men det behövs på sikt mer produktion även i norr. Kärnkraft är det enda alternativet för att tillföra planerbar fossilfri elproduktion i stor skala, eftersom detta kraftslag har potentialen att producera de stora mängder el som omställningen kräver. Dessutom bidrar kärnkraften med ett antal stödtjänster som gör elsystemet mer robust och leveranssäkert. Därför måste den värnas och byggas ut i stället för att avvecklas.

Sverige behöver prioritera satsningar för att möjliggöra nya reaktorer. Resurser för att göra tillståndsprocessen för ny kärnkraft kortare och mer effektiv bör utgöra en central prioritering i en ny energipolitik för Sverige. Det behövs också en långsiktig forskningssatsning för att säkra svensk spetskompetens inom området. Detta bör inkludera att uppföra minst en ny forskningsreaktor.

Kärnkraftens framtid är en fråga om klimatet, jobben och vårt oberoende.

Följande prioriteringar bör utgöra basen för en ny energipolitik för Sverige:

4. Sätt upp målet att Sverige ska ha en helt fossilfri energiförsörjning. Dagens mål om 100 procent förnybar elproduktion till 2040 bör ersättas med ett mål om fossilfri energi, där kärnkraften är en självklar del.
5. Uppdra åt Energimyndigheten att i sin långsiktiga scenarioanalys inkludera scenarier där Sverige når sina klimatmål. Myndigheten ska beskriva vad som krävs för att uppnå klimatmålen, även om det inkluderar kärnenergi.
6. Resurser bör tilldelas Strålsäkerhetsmyndigheten för att ta fram ett svenskt regelverk för ny kärnkraft, särskilt för små reaktorer. Myndigheten bör även uppdras att ta fram ett snabbspår för att acceptera typgodkännanden av reaktorer, system och komponenter från länder jämförbara med Sverige.
7. Avskaffa förbudet mot att bygga reaktorer på andra platser än vid de befintliga kärnkraftverken. Det kan bli aktuellt att bygga många mindre reaktorer snarare än några stora för att möta Sveriges ökande behov av el och för att säkerställa att det finns elproduktion som fungerar oberoende av väder och vind. Förbudet mot att ha fler än tio kärnkraftsreaktorer i drift bör tas bort.
8. Framgent behöver betydande investeringar i det svenska elnätet prioriteras. Det är även angeläget att tillståndsprocesserna för elnätsutbyggnad, på alla nivåer, förenklas och kortas.

På sikt bör även elmarknadens utformning ses över. Ett elsystem där man betalar för kvalitet eller effekt, dvs. tillräckligt med energi vid ett givet ögonblick, skulle bli mer

robust. Planerbara kraftslag som kärnkraft och vattenkraft skulle då få ersättning för den viktiga funktion de har i elsystemet.

Den nuvarande svenska energipolitiken är inte bara geopolitiskt riskabel utan hotar också klimatomställningen, vilken är en central fråga att lösa. De stora koldioxidutsläppen sker i dag i industrin och i transportsektorn. Att göra dessa sektorer fossilfria kommer att kräva en omfattande elektrifiering med målet att bilar, lastbilar och industri går på el, vilket innebär att den leveranssäkra elproduktionen måste byggas ut. Det kommer att behövas ny elproduktion, framför allt i södra Sverige, och energikällor som levererar under årets alla dagar och timmar. Framför allt kommer det att behövas mer ren el från fossilfria kraftkällor.

En elproduktion baserad på en rimlig balans mellan vattenkraft, kärnkraft och andra fossilfria kraftkällor lägger grunden för ett robust och motståndskraftigt kraftsystem som har förutsättningar att möta framtidens behov.

Svensk energipolitik kommer att stå inför flera stora problem och utmaningar de kommande åren. I flera delar av landet råder redan effektbrist. I praktiken medför det att städer och energibolag tvingas säga nej till nya företag som vill etablera sig, för att det inte finns tillräcklig elförsörjning. Vårt mål är ett utsläppsfritt energisystem genom konkreta reformer som säkrar stabilitet, tillförlitlighet, konkurrenskraft och klimatnytta.

Sänkt skatt på el

25 procent lägre skatt

Den gradvisa övergången till väderberoende elproduktion har alltså varit problematisk för den svenska elmarknaden. I vintras kom dessutom en av vädret orsakad prischock för i synnerhet södra Sverige, vilket fick orimliga konsekvenser för hushåll och företag. För staten innebar utvecklingen dock ökade skatteintäkter. För att underlätta för elkonsumenterna bör skatten på el sänkas med 25 procent, vilket skulle innebära en kostnadsänkning på årsbasis på 2 300 kronor för ett genomsnittligt villahushåll. Den offentligfinansiella effekten av en sådan åtgärd skulle bli 6,9 miljarder.¹¹

Pensioner

Det svenska pensionssystemet syftar till att ge alla svenska medborgare en trygg och värdig ålderdom. Tyvärr har pensionssystemet sedan en längre tid varit både eftersatt och underfinansierat, vilket i kombination med demografiska trender urholkar pensionerna.

Många av dagens pensionärer är missnöjda och blivande pensionärer är oroliga. Sverige har i dag flest fattigpensionärer i Norden, där många som arbetat och betalat skatt under sina liv nu behöver jobba extra eller panta burkar eller tvingas leva med låg ekonomisk standard. Den stigande inflationen slår dessutom hårdare mot pensionärer som redan lever med små marginaler och har få möjligheter att påverka sin ekonomiska situation. Parallellt ökar kostnaden för att finansiera pensioner för dem som invandrat till Sverige och som i liten eller ingen utsträckning arbetat och betalat skatt.

Sverigedemokraterna vill därför stärka hela det svenska pensionssystemet, vilket är en grundläggande del av vår ekonomiska politik. Våra satsningar omfattar alla

¹¹ Riksdagens utredningstjänst, dnr 2022:56.

pensionärer, både nuvarande och kommande. Våra förslag innebär en förstärkning av pensionssystemet med ca 22 miljarder kronor per år, vilket motsvarar ca 1 000 kronor mer i månaden för en vanlig pensionär.¹²

Det ska löna sig att arbeta

Ett reformerat pensionssystem måste genomsyras av en rättviseaspekt. I dag är det många gånger liten eller ingen skillnad mellan pensionen för den som arbetat ett helt yrkesliv och den som har arbetat väldigt lite eller inte alls. Det finns även stora grupper som kommit till Sverige på senare år och inte betalar in till pensionssystemet. Reformerna ska leda till att det s.k. respektavståndet – alltså skillnaden i pension mellan den som har arbetat och den som inte har det – blir större.

Höjda pensionsavsättningar

Ökade avsättningar till pensionssystemet menar vi kommer att vara avgörande för att förbättra pensionerna för framtidens pensionärer. Pensionsavgifterna föreslås därför öka från 17,2 till 18,5 procent av bruttointkomsten genom att den allmänna pensionsavgiften och motsvarande skattereduktion ersätts av höjda pensionsavsättningar på arbetsgivaravgiftssidan. Detta medför att hela pensionsavgiften ges en motsvarande pensionsrätt, till skillnad från i dag där 93 procent av avgiften medför en pensionsrätt, en förstärkning av pensionssystemet med ca 22 miljarder kronor per år.

Denna finansieringslösning innebär att den allmänna löneavgiften minskar i motsvarande utsträckning som pensionsavgifterna ökar, vilket innebär att det totala uttaget av arbetsgivaravgift är oförändrat. Detta upplägg är därmed kostnadsneutralt för företag och individer i denna del. Samtidigt är det rimligt att även värdet på redan intjänade pensionsrätter omfattas – då det inte innebär att individer eller företag får en ökad finansieringsbörda – genom att låta inkomstindex påverkas av att den allmänna pensionsavgiften slopas.

Slopandet leder till en engångshöjning av de pensionsgrundande inkomsterna, varpå inkomstindex ökar för det efterföljande året, vilket i sin tur ökar inkomst- och tilläggs-pension med ca 6,6 procent utöver den omräkning som normalt sker varje år. Den slopade allmänna pensionsavgiften innebär att bruttointkomsten och den pensionsgrundande inkomsten sammanfaller under avgiftstaket och att avgiftstaket sänks från 8,07 till 7,50 inkomstbasbelopp.

Kostnaden ska bäras av staten

Ökade pensionsavsättningar kommer att leda till en kostnad för samhället. För att inte sysselsättningen ska påverkas negativt är det angeläget att kostnaden i sin helhet finansieras av staten. Tidigare förslag har antytt att arbetsgivaravgifterna ska höjas för att finansiera ökade pensionsavsättningar; detta är inte önskvärt.

Offentligfinansiell effekt

De höjda pensionsavsättningarna innebär att utgifterna ökar med ca 24 miljarder kronor 2023, där 3 miljarder utgörs av statens kompensation till företagens höjda egenavgifter respektive arbetsgivaravgifter i de fall där ingen allmän löneavgift betalas; övriga

¹² Pensionsmyndigheten, Effekter av höjda avgifter till det allmänna pensionssystemet.

kostnader hänförs till de ökade pensionsavsättningarna. Kostnaden beräknas öka år 2025 till ca 26 miljarder kronor då förändringen av inkomstindex får genomslag på utbetalningen av grundskydd.

Den slopade skattereduktionen för pensionsavgiften medför att fler personer med låga arbetsinkomster nu kan få del av jobbskatteavdraget, vilket ökar hushållens disponibla inkomst med 0,1 miljarder kronor 2023. Den disponibla inkomsten stärks ytterligare till 12 miljarder kronor 2024 till följd av ökade utbetalningar av inkomstpension. Detta påverkar även kommunsektorn som får ökade skatteintäkter om 6,4 miljarder kronor 2024.¹³

Konsekvenser för personer med låg pension

Pensionärer med låg allmän inkomstgrundad pension har rätt till garantipension och pensionärer i hushåll med låga inkomster och förmögenheter kan få bostadstillägg. Eftersom grundskyddet trappas av om inkomsterna ökar skulle pensionärer med grundskydd inte ta del av ökningen av inkomstpensionen i samma utsträckning som pensionärer utan grundskydd. Detta får i sin tur en stor effekt för genomsnittspensionären. Det skulle även innebära att statens kostnader för grundskydd minskar med 2,1 miljarder kronor per år.

För att kompensera för detta bör grundskyddet uppjusteras med motsvarande höjning av inkomstpensionen. Det kan exempelvis ske genom att multiplicera inkomstpensionen med lämplig faktor vid beräkningen av inkomstunderlaget. Resultatet blir att kostnaden för grundskydd efter reformen är densamma som före reformen men att reformen får ett större genomslag för dem med låg pension.

En höjning av pensionerna måste undvika kannibaleffekter

När den allmänna pensionen stärks minskar utbetalning av garantipension och bostadstillägg till pensionärer, så att nettoeffekten riskerar att bli väldigt låg. För att undvika detta bör nivåerna på grundskyddet justeras så att utbetalningarna av garantipension och bostadstillägg till pensionärer är i samma storlek som innan reformen genomförs.

Bättre möjligheter att pensionsspara privat

I takt med att kompensationsgraden från den allmänna pensionen och tjänstepensionen minskar är det oundvikligt att behovet av ett eget pensionssparande ökar. Att arbeta högre upp i åldrarna är ett sätt att motverka den ökande medellivslängdens påverkan på pensionen.

Detta är dock inte möjligt för alla. Vissa har haft yrken som sliter hårt på kroppen som gör att man inte kan jobba högt upp i åldern, andra vill prioritera annorlunda. För en person som har arbetat deltid, utbildat sig mitt i livet eller av andra anledningar har haft lägre pensionsavsättningar måste det finnas alternativ för att stärka pensionen.

Sammantaget behövs det en ökad flexibilitet i systemet och goda förutsättningar för så många som möjligt att själva kunna påverka, och stärka, sin ekonomi under hela arbetslivet till den dag man väljer att gå i pension. Ett steg i den riktningen är att öka incitamenten att spara.

¹³ Pensionsmyndigheten, Effekter av höjda avgifter till det allmänna pensionssystemet.

Därför bör ett system införas med samma ålderskategorier som för det individuella pensionssparandet, där det inte sker något skatteavdrag vid själva insättningarna och heller ingen reavinstbeskattning vid försäljning av exempelvis fonder eller aktier. I stället bör sparformen omfattas av en låg schablonskatt. Vi föreslår att denna schablonsbeskattning uppgår till 15 procent av föregående års statslåneränta, vilket är detsamma som för befintliga tjänstepensioner.

Sänkt skatt på investeringssparkonto

Medan förslaget ovan om ett nytt system för privat pensionssparande skulle vara gynnsamt för dem med fasta inkomster bör även alternativa sparformer stimuleras så att även personer som vissa år har en hög inkomst och vissa år har en låg inkomst får starkare incitament att spara.

Investeringsparkonto (ISK) är ett alternativ sedan 2012. Via ett ISK har privatpersoner möjligheten att spara i aktier, fondandelar och andra finansiella instrument där kapitalinkomsterna inte beskattas och där förluster på dessa tillgångar inte är avdragsgilla. Beskattningen sker i stället på det samlade värdet av sparandet på kontot genom en schablonskatt motsvarande statslåneräntan den 30 november året före beskattningsåret, plus ett tillägg som successivt har ökat till 1 procentenhet. För att uppmuntra privat sparande vill Sverigedemokraterna sänka tillägget till 0,75 procent.

Rättsväsendet

Kriminaliteten ska pressas tillbaka

Kriminaliteten har snabbt utvecklats till det mest påträngande samhällsproblemet. Att vända trenden och återbygga ett tryggt samhälle kommer att vara en överordnad prioritering under nästa mandatperiod. Vägen dit är lång och kommer att kräva kraftfulla åtgärder. Kriminalpolitiken behöver läggas om i grunden. Brottsligheten och de kriminella ska trängas ut genom omfattande upprustning av rättsväsendet, nya rättsliga verktyg och påföljder som innebär att samhällsfientliga och livsstilskriminella inkapaciteras med långa fängelsestraff och – för utländska medborgare – utvisning.

Särskilt angeläget är det att återupprätta brottsofferperspektivet – fokus ska skifta från att söka återanpassa kriminella, för att i stället skydda samhället och ge upprättelse åt brottsoffer. Straffen ska fullt ut spegla brottens allvar. Det behövs en fullständig och genomgripande översyn av hela strafflagstiftningen. Samtidigt måste åtgärder vidtas för att långsiktigt bryta med den misslyckade migrations- och integrationspolitiken – att parallellsamhällen där islamister och gängkriminella verkar i förening för att tränga bort det svenska samhället har vuxit sig starkare är ett resultat av hög invandring.

Att vända utvecklingen och få bort de parallella samhällsstrukturerna i belastade områden är en av den kommande tidens allra största uppgifter – både för att fler unga människor ska få bättre livschanser och för att Sverige ska bli ett samhälle som håller ihop. Då krävs både en ny integrationspolitik som ställer krav och har höga förväntningar och en restriktiv och långsiktigt hållbar invandringspolitik.

Ett tryggt land för alla

Sverige ska vara ett tryggt land för alla. Gängkriminaliteten och det våld den för med sig behöver därför bekämpas med full kraft. Samtidigt måste rättsväsendet ha kapacitet

att bekämpa vardagsbrottsligheten med kraft. Ingen ska behöva utsättas för misshandel, inbrott, rån och andra allvarliga brott.

Sverige plågas av brottslighet på bred front – alltifrån brott mot välfärdssystemen till gängkriminalitet som utövar makt över hela stadsdelar. Statistik från Brå visar att i inget annat land återfinns en motsvarande ökning vad gäller dödligt skjutvåld likt den som har ägt rum i Sverige under de senaste åren. Brotten begås nästan uteslutande av gärningsmän med utländsk bakgrund.

Ungdomsrånen och sexualbrotten har sedan 2014 ökat markant¹⁴. Nya brutala brottsformer som förnedringsrån och gruppvåldtäkter ger ärr för livet för de som drabbas. Internationella stöldligor stjälar för miljardbelopp varje år. Fusket med folkbokföring, falska identiteter och illegal migration möjliggör välfärdsbrottslighet och försvårar polisens arbete. Den upplevda otryggheten är samtidigt på höga nivåer.

En ökad trygghet i Sverige kräver en politik som konsekvent stärker polisen genom resurser för att få fler polisanställda – särskilt i yttre tjänst – och goda villkor så att många fler väljer att bli poliser och så att de som är poliser i dag stannar kvar i yrket.

En mer kraftfull och rättvis rättspolitik krävs med genomgripande straffskärpningsreformer. Fler gärningar ska resultera i fängelsestraff och straffen för våldsbrott ska bli betydligt längre. Därutöver ska ungdomsrabatter, mängdrabatter och tvåtredjedelsfrigivning avskaffas, så att det fängelsestraff som speglar straffvärdet faktiskt avtjänas. Ett särskilt tillägg ska gälla för gängkriminella med innebörden att straffen fördubblas. Gängkriminella ska också även vid mer ringa brottslighet förbjudas att återvända till det området där brottet begåtts eller där gänget har sitt fäste. Vissa individer visar tydligt under verkställigheten att de inte är redo att leva fritt i samhället. För dessa individer ska en förvaringsdom kunna meddelas, i likhet med tvångspsykiatrisk vård, till dess att personen kan antas inte längre utgöra en fara för samhället eller begå nya brott.

Grov brottslighet utövas av allt yngre gärningsmän. Straffmyndighetsåldern ska sänkas för att kunna lagföra yngre kriminella med en reaktion som speglar det kriminella beteendet. Föräldraansvaret ska dessutom stärkas, bl.a. genom ett strikt skadeståndsansvar för föräldrar.

Kraftfulla åtgärder krävs också mot våld i nära relationer och hedersbrott. Breda åtgärder ska vidtas för att motverka islamism och organisationer som bidrar till religiös radikaliserings. Det i sin tur kräver förstärkningar av hela rättsväsendet och upprustning av de brottsbekämpande myndigheterna.

Utgångspunkten är att lagföring för brott i långt fler fall ska resultera i utvisning om gärningsmannen inte är svensk medborgare. Ingen som dömts till utvisning på grund av brott ska släppas fri utan att verkställighet sker. Den kriminelles anknytning till Sverige, t.ex. om personen har bostad eller barn i Sverige, ska inte vägas in i prövningen om utvisning.

De brottsbekämpande myndigheterna behöver rustas bättre för att bekämpa en allt grövre, mer omfattande, välorganiserad och mer samhällsfientlig kriminalitet. Sverigedemokraterna vill dubblera antalet fängelseplatser till 10 000 senast 2028. Men det räcker inte. Gärningsmän som ska utvisas från Sverige ska därför kunna avtjäna straffen i andra länder genom att fängelseplatser hyrs i utlandet. Dygnskostnaden i kriminalvården behöver sänkas, men kostnaderna för att inkapacitera kriminella kommer att öka.

¹⁴ Nationella trygghetsundersökningen 2014–2021.

För samhället är kostnaden ändå lägre om farliga människor låses in än om de rör sig fritt och kan fortsätta begå brott.

Polisen behöver mer resurser och mer kraftfulla verktyg

Brottsutvecklingen i Sverige är mycket allvarlig. Värst är den grova organiserade brottsligheten. Våldet sprider i dag fasa i hela bostadsområden, i stad efter stad. Den grova och gängrelaterade kriminalitetens utveckling i vårt land är extrem. Svensk polis behöver stärkas avsevärt för att ha förmåga att bekämpa gängkriminella och samtidigt förebygga, ingripa mot och utreda annan brottslighet. Det kräver både resurser och att polisen moderniserar sin verksamhet – och lär av framgångsrika satsningar vi sett på andra håll i världen. En stärkt polis och brottsbekämpning behöver också gå hand i hand med bättre fungerande förebyggande insatser och effektiva möjligheter för socialtjänsten att agera tidigt när ett barn eller en ung person befinner sig i riskzonen.

Många upplever i dag att polisen är frånvarande, saknar tid att rycka ut när något händer eller saknar förmåga att klara upp brott. Antalet poliser i yttre tjänst har minskat kraftigt under de senaste tio åren. Det framgår nu tydligt att Polismyndigheten inte har förutsättningar att uppnå det tidssatta polismål som sattes 2017 av regeringen. För att möjliggöra en stor ökning av antalet poliser krävs såväl förstärkta resurser som särskilda åtgärder för att göra polisyrket mer attraktivt. Polisernas löner är fortfarande alltför låga. För att behålla erfarna poliser och attrahera fler nya poliser till yrket behöver polislönerna höjas och polisutbildningen bli betald.

Polisen har vid upprepade tillfällen aviserat att myndigheten har ett växande behov av teknisk utrustning för att hålla jämna steg med brottsutvecklingen och efterlyst skarpare och mer ändamålsenliga verktyg för att kunna avlyssna och avläsa de kriminella nätverken för att förhindra att framtida allvarliga brott begås – verktyg som är helt avgörande i kampen mot den grova organiserade brottsligheten. Den franska polisens forcering av Encrochat visade vilka framgångar som kan nås för polisen när man har möjlighet att använda hemliga tvångsmedel i ett tidigt stadium mot den grova brottsligheten.

Polismyndighetens tekniska förmåga behöver stärkas och resurser behöver tryggas för att säkra bättre verktyg, hantera ökade teknikkostnader genom fler anställda specialister och höja säkerhetsnivån.

Kameraövervakning är ett av polisens viktigaste verktyg för att klara upp brott. I de fall människor skräms från att vittna kan bevakningskameror utgöra ett verkningsfullt komplement till en kontinuerlig polisen närvaro. Brottsutsatta områden och platser bör prioriteras i utbyggnaden, för att bidra till de boendes trygghet.

Polisen och andra brottsbekämpande myndigheter behöver även bättre verktyg för att använda spår från fingeravtryck och DNA för att klara upp brott. Biometriska data ska samlas in från de som söker uppehållstillstånd i Sverige och kunna användas i brottsbekämpande syfte. Regelverket kring biometrisk information måste moderniseras och möjligheterna att lagra information utvidgas. Att använda biometrisk information bättre för att identifiera gärningsmän kan effektivisera polisens arbete betydligt.

Polisen måste vidare få kraftfullare verktyg för att kunna möta upplopp och angrepp. Vittnesmål från poliser som deltagit i insatser visar att de varken har möjlighet att fullt ut skydda sig själva eller stävja det extrema våld de möter i dessa situationer. Det är inte bara farligt för poliserna utan undergräver även deras möjligheter att skydda allmänheten. Därför måste ordningsmakten få bättre verktyg såsom vattenkanoner och

annat som används i andra europeiska rättsstater för att hantera allvarliga ordningsstörningar som urartar. Åtgärderna ska naturligtvis alltid vara proportionerliga mot de hot och det våld som polisen möter.

Mer resurser till hela rättsväsendet

Samtliga myndigheter inom svenskt rättsväsen är i dag underdimensionerade i förhållande till de uppgifter som de har att lösa. Trenden med en ökande gängrelaterad kriminalitet har ännu inte brutits och många former av brottslighet är alltmer tekniskt svårutredda. Med en effektivare brottsbekämpning och en högre brottsupplösning samt kriminalpolitiska reformer för längre fängelsestraff, kommer ytterligare resurser att krävas till de brottsbekämpande myndigheterna och Kriminalvården, men också till fler åklagare och till domstolarna.

Utbyggnaden av Åklagarmyndigheten behöver gå i takt med polisens ökade resurser. Det är av stor betydelse att Åklagarmyndigheten, inte minst på grund av utbildningstiden för åklagare, får långsiktiga förutsättningar att anställa fler medarbetare. Görts inte detta riskeras kompetensuppbyggnaden inom myndigheten, och åklagarna kan bli en flaskhals i rättsväsendet. Till detta måste även tillskott till Sveriges Domstolar prioriteras så att deras kapacitet kan byggas ut i takt med att man kommer att behöva hantera fler brottmål.

Anslaget till Säkerhetspolisen behöver också öka under kommande år för att stärka myndigheten i dess arbete med att bekämpa våldsbejakande extremism och terrorism, men också för att täcka ökade kostnader till följd av att antalet personer som bedöms som säkerhetshot utan att utvisas från landet ökar.

Inom kriminalvården råder redan i dag överbeläggning, både på anstalter och i häkten. Detta beror på att regeringen inte prioriterat tillräckligt med platser för att hantera kriminalitetens omfattning. För att ta höjd inför kommande straffskärpningar och kriminalitetens generella utveckling är det fortsatt angeläget att förstärka Kriminalvården.

Under kommande år är det även centralt att säkra att staten kan ta ett större ansvar för unga som begår allvarliga brott. Att bekämpa brott utgör i första hand statens och inte kommunernas ansvar, och ansvaret för de tyngst kriminella personerna bör flyttas från Statens institutionsstyrelse till Kriminalvården, samtidigt som den maximala vårdtiden för slutna ungdomsvård ska förlängas.

För att åstadkomma en kraftig upprustning av rättsväsendet gör Sverigedemokraterna bedömningen att rättsväsendet under nästa mandatperiod kommer att behöva tillskjutas successiva anslagsökningar till en nivå om minst 20 miljarder ytterligare jämfört med 2022. Det är en förstärkning som motsvarar en tredjedel av dagens anslag.

Stärk yttrandefriheten och domstolars oberoende

Den nu sittande Grundlagskommittén har ett viktigt uppdrag. Regeringens direktiv till utredningen är dock otillräckliga. Grundlagskommittén, alternativt en ny kommitté, bör därför få ett utvidgat och konkretiserat uppdrag att stärka domstolarnas oberoende och fortsätta stärka det konstitutionella skyddet för demokratiska strukturer och enskildas fri- och rättigheter. En viktig fråga rör behovet av att stärka enskildas yttrandefrihet. Skyddet för lagliga yttranden, på internet eller vid offentliga sammankomster, behöver stärkas i förhållande till inflytelserika plattformar eller krafter som på olika sätt vill begränsa yttrandefriheten.

Krafttag mot bidragsfusk och välfärdsbrottslighet

I Sverige ska man göra rätt för sig. Att utnyttja våra välfärdssystem för fusk och missbruk kan aldrig accepteras, vare sig det gäller att inte betala skatt som man ska eller att ta emot bidrag som man inte har rätt till.

De samlade förlusterna till följd av bidragsbrott och felaktiga utbetalningar från välfärdssystemen har uppskattats till omkring 20 miljarder kronor per år, vilket mycket väl kan vara en grov underskattning. Utöver den faktiska kostnaden det medför för staten, bidrar problemen till ökad misstro inför den gemensamma välfärdens robusthet och ger kriminella en grundinkomst som ofta bidrar till att möjliggöra annan grov kriminell verksamhet. En avgörande del i att ta ansvar för ekonomin och pressa tillbaka otryggheten bygger på att bekämpa välfärdsbrottsligheten och skattefusket.

Kriminella använder i dag falska adresser för att tillskansa sig bidrag och välfärdsförmåner som man egentligen inte har rätt till. Fusket med folkbokföringsuppgifter är en avgörande faktor i den organiserade brottslighetens verksamhet. Genom att ange falska folkbokföringsuppgifter kan även kriminella enklare dölja sin identitet. För att bekämpa välfärdsbrottsligheten och den organiserade kriminaliteten behöver staten återta kontrollen över folkbokföringen.

Sverige bör under kommande år genomföra en nationell folkräkning. En folkräkning ger staten möjlighet att bättre bekämpa brott, verktyg för att hindra framväxten av utanförskap och viktig kunskap i arbetet med att motverka problem som exempelvis trångboddhet. En nationell folkräkning är ett viktigt steg i arbetet med att upprätta ett tryggare Sverige.

Vidare behöver ett tydligt krav införas för samtliga berörda myndigheter att aktivt vidta åtgärder för att bekämpa brott och motverka missbruk inom respektive myndighets verksamhetsområde. Det bör bli tydligt i myndigheternas uppdrag att respektive myndighet ska arbeta med att förebygga och avslöja brott samt aktivt bistå polisen och andra brottsbekämpande myndigheter i deras brottsutredningar. Framför allt bör samtliga myndigheter som betalar ut olika former av bistånd och ersättningar ges ett tydligt uppdrag att motverka bidragsbrott och annat missbruk.

Migration

Sverige har över tid haft ett exceptionellt högt mottagande av migranter från länder utanför Europa. Regeringar till höger och vänster har försäkrat att eventuella problem förknippade med detta kan lösas med ”bättre integrationsåtgärder”, ofta med någon form av erkännande att integrationsåtgärderna hittills inte har fungerat. I slutändan brukar integrationsåtgärderna, ej sällan gamla åtgärder med nya benämningar, koka ned till nytt slöseri med offentliga medel med högst tvivelaktiga resultat.

Ekonomiska kostnader och främlingskap

Nettoresultatet av denna politik är att vi i dag har en hel samhällsklass med första och andra generationens utomeuropeiska migranter som lever i parallella samhällen med låg grad av egen försörjning. Detta förblir ett enormt och tilltagande samhällsproblem, även om medialt fokus de senaste två åren – naturligt nog – har styrts mot pandemin och nu Rysslands invasion av Ukraina.

Den kulturella splittringen och det som brukar benämnas ”utanförskapet” utgör en betydande ekonomisk belastning, underminerar social trygghet och skapar klyftor av

främlingskap som skär igenom hela samhället. Företeelser som hederskultur eller klantänk har nu blivit vanliga i vårt land. Vi ser dessutom en tilltagande laglöshet och våldsbrottslighet, vilket upploppen under påskhelgen påminde oss om.

Det är Sverigedemokraternas ambition att den som har migrerat till Sverige och har för avsikt att stanna åtminstone på sikt ska bli en del av det svenska samhället. Det är varken odemokratiskt eller omoraliskt att samhället kräver en hög grad av anpassning från den individ som har migrerat till Sverige, i synnerhet om vederbörande ännu inte kan försörja sig.

Ömsesidig nytta

Under 2021 – trots pandemi, globala reserestriktioner och EU:s yttre gränsskydd – utfärdade Sverige ca 95 000 nya uppehållstillstånd, en ökning från året före. Migranterna är i dag en diffus grupp, med många underkategorier, vad gäller både ursprung och syfte med flytten till Sverige. Där finns såväl indiska it-ingenjörer som analfabeter av oklar härkomst. Vi vill med enfaset vederlägga uppfattningen att Sverigedemokraterna skulle motsätta sig ”all invandring”; det är helt enkelt inte sant. Men vi vill anpassa migrationen så att den så långt det är möjligt blir till ömsesidig nytta för både det svenska samhället och den som migrerar. För dem som permanent slagit ned sina bopålar i Sverige är det Sverigedemokraternas strävan att denna grupp på sikt ska assimileras i Sverige och uppgå i det svenska samhället.

Återvandring

Den socialdemokratiska regeringen i Danmark bedriver en aktiv återvandringspolitik för långtidsarbetslösa migranter som saknar skyddsskäl. Vi ser inte varför Sverige inte skulle kunna föra en liknande politik utformad för svenska förhållanden. Målet ska vara ”netto minus” för den asylrelaterade migrationen från länder utanför Europa, som i många avseenden visat sig vara helt dysfunktionell. Ett omfattande återvandringsprogram bör därför startas, med informationskampanjer, utbildningsinsatser och stöd till den som inte funnit sig till rätta i Sverige men har förutsättningar att återvändra.

Ukraina

Rysslands folkrättsvidriga angrepp på Ukraina har tvingat miljoner ukrainska kvinnor och barn på flykt, både inom landet och ut, till EU. Som svar på denna migrationskris aktiverade EU-länderna massflyktsdirektivet, som ger ukrainska krigsflyktingar ett särskilt tillfälligt uppehållstillstånd medan krisen pågår. Sverigedemokraternas hållning har länge varit att Sveriges förmåga att ta emot skyddsbehövande är starkt begränsad, eller rent av obefintlig. När nu en kris brutit ut i vårt närområde (från Stockholm är det närmare till Ukrainas gräns än till Kiruna) är det dock självklart att Sverige inte kan stänga sina gränser för de kvinnor och barn som flyr kriget. Däremot måste vi snabbt prioritera om våra begränsade resurser, genom att exempelvis stoppa kvotflyktingmottagandet, som kostar mer än 1 miljard kronor om året. När kriget är över, förhoppningsvis snart, ska Sverige förstas hjälpa ukrainare att snabbt och säkert resa hem för att bygga upp hemlandet.

Finansiering av reformer

Där vi befinner oss just nu utgör reformer av migrationspolitiken inte en omedelbar besparing på samma sätt som för några år sedan. Det innebär att militär upprustning, ett starkare rättsväsen, högre pensioner och ett lägre skatteuttag på transporter måste finansieras på annat sätt.

Lägre bistånd

Inför 2022 budgeterade regeringen ca 52 miljarder kronor för internationellt bistånd. Det svenska s.k. enprocentsmålet gör Sverige till det land som betalar ut mest bistånd per capita i hela världen, en ganska kostsam effekt av den svenska självbilden som alla goda gåvors givare. I många fall handlar dock biståndet i första hand om givarens glädje, medan mottagarländerna uppmuntras till slöseri och drabbas av korruption. Mycket tyder på att mycket av Sveriges bistånd antingen varit utan effekt eller haft negativ sådan. Sverigedemokraterna vill därför i ett första steg minska biståndet till 0,7 procent av BNI och samtidigt underkasta hela biståndspolitikerna en översyn. Detta hade sparat ca 17 miljarder i 2022 års riksbudget.

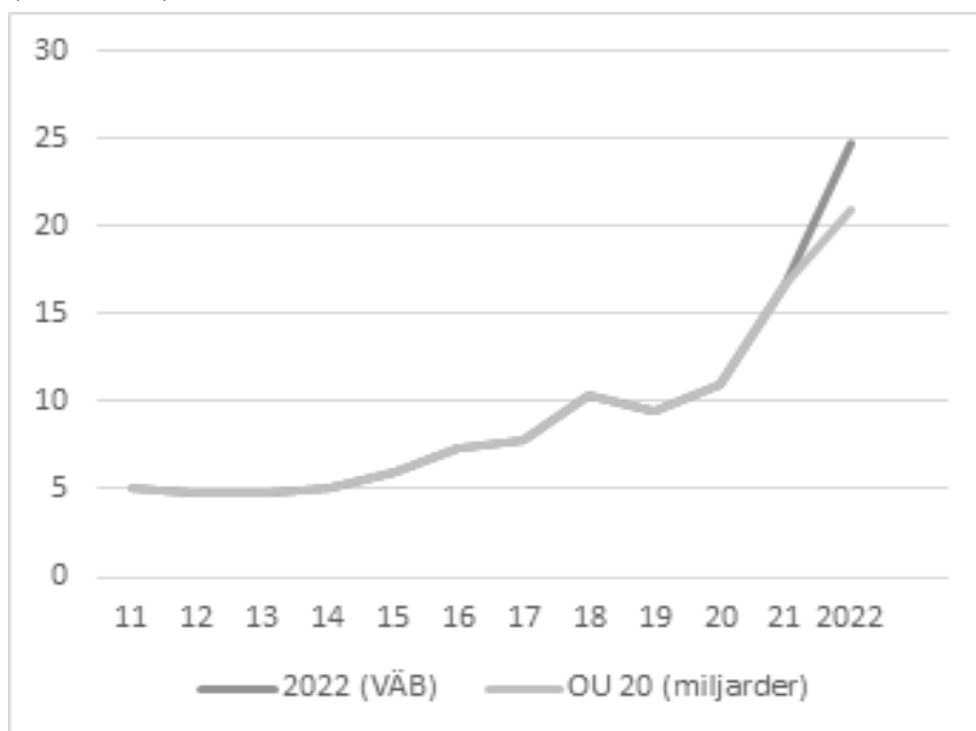
Skenande miljöbudget

Utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård belastade 2012 statens budget (utfall) med 5,1 miljarder. Inför 2022 budgeterade regeringen 21,9 miljarder, alltså mer än fyra gånger så mycket. En stor andel av dessa pengar går till klimatrelaterade projekt, vars tidigare motsvarigheter har kritiserats av exempelvis Riksrevisionen¹⁵ och Konjunkturinstitutet¹⁶. Krasst uttryckt rör det sig om åtgärder som inte gynnar Sverige som land och vars globala miljöeffekter är extremt marginella.

¹⁵ RiR 2019:1.

¹⁶ <https://www.konj.se/om-ki/aktuellt/nyhetsarkiv/2017-09-20-kommentar-till-budgetpropositionen-for-2018.html>.

Figur 4 Utgiftsområde 20 Allmän miljö- och naturvård, kostnadsutveckling (2011–2022)¹⁷

Det handlar inte om att miljö- och naturvård inte skulle vara viktigt. Även Sverigedemokraterna ställer sig bakom en betydande höjning av anslagen sedan perioden 2010–2014 och budgeterade 12,8 miljarder inför 2022¹⁸, men man måste kunna föra en diskussion om vilken nivå som är rimlig utifrån kostnad och effekt. Här finns alltså en betydande potential för besparingar.

I den aktuella vårbudgeten tillför regeringen ytterligare 3,9 miljarder för att upprätthålla en orimlig elbilspremie. Notera alltså att denna ytterligare kostnadsökning är i samma storleksordning som hela utgiftsområde 20 för ett decennium sedan.

Detta ska inte tolkas som att Sverigedemokraterna motsätter sig en elektrifiering av transportsektorn, men tidsplanen måste anpassas till vad som är samhällsekonomiskt rimligt. Till saken hör att Sveriges inhemska elproduktion periodvis har svårt att leverera tillräckligt med el till marknaden, och en dramatisk ökning av antalet elbilar på kort tid skulle därför inte vara oproblematisk. Nuvarande geopolitiska trender kan komplicera situationen ytterligare, eftersom Tyskland (vars elmarknad är sammankopplad med Sveriges) har gjort sig beroende av rysk gas för sin elförsörjning.

En reformerad arbetsmarknadspolitik

Ett annat utgiftsområde som har ökat kraftigt över tid är utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv, som budgeterades med 94 miljarder inför 2022. Sverige ska ha en aktiv arbetsmarknadspolitik, vilket ska inkludera en långtgående trygghet för arbetstagare. Vi vill dock strama åt kostnaderna för arbetsmarknadspolitiska och underkasta nystartsjobb, etableringsjobb etc. en kritisk översyn. Vi anser att detta handlar om en ”dold” migrationskostnad eftersom utlandsfödda utgör en majoritet av de långtidsarbetslösa, men huvudproblemet med dessa program är att de fungerar väldigt

¹⁷ Ekonomistyrningsverket.

¹⁸ Mot. 2021/22:3938.

dåligt och i många fall helt enkelt bör avslutas. Även här finns alltså en betydande besparingspotential på flera miljarder per år.

Med en åtstramad migrationspolitik finns på sikt en avsevärt större besparingspotential inom detta område.

Jimmie Åkesson (SD)

Oscar Sjöstedt (SD)